

Prenumerata:

W Warszawie: rocznie rs. 6, półrocznie rs. 3, kwartalnie rs. 1 kop. 50, miesięcznie kop. 50.
 Dodatek na koszt administracji: cyjne wydania porannego miesięcznie kop. 10.
 Za dwukrotne odwołanie i do domu dopłata prócz powyższego dodatku miesięcznie kop. 10.
 Na prowincji i w Cesarstwie z jednorazową przesyłką: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25.
 Za granicą: miesięcznie rs. 1 kop. 20.
 Numer pojedynczy wydania porannego k. 3, wieczornego k. 5.

KURJER WARSZAWSKI.

Wydanie poranne.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY TRZECI.

Rękopisów nadsyłanych do redakcji nie zwraca się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor Kurjera Warszawskiego codziennie od godz. 8-tej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godz. 10-ej rano do 1-ej w południe.

Ogłoszenia:

Reklamy: za jeden wiersz pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop. — **Nekrologja:** za jeden wiersz 15 kop. — **Zwyczajne ogłoszenia:** za jeden wiersz pierwszy raz 10 kop., każdy następny raz 8 kop. — **Małe ogłoszenia:** za jeden wyraz pierwszy raz 2 kop., każdy następny raz 1 1/2 kop. — **Przewodnik adresowy:** wiersz rocznie rs. 30. — Z tekstem „Reklam” i „Nekrologji” ogłoszenia podawane być dnia poprzedniego, mianowicie, do wydania porannego najpóźniej do godz. 2-ej w południe, a do wieczornego do godz. 8-ej wieczorem.

KALENDARZ

Na dzień 11-ty kwietnia (środa): św. Leona Pap. Dra kościoła.

Odczyty: Na rzecz kasy imienia dra Mianowskiego, P. Stanisław Kramsztyk „o aerolitach”. (Godz. 7-ma po południu, sala ratuszowa).

Posiedzenia: Warszawskiego Towarzystwa wzajemnego kredytu. (Godz. 7-ta po południu, resursa kupiecka).

Koncerta: Wieczór zwyczajny Towarzystwa muzycznego. (Godzina 8-ma wieczorem.)

Widowiska: Teatr wielki: „Gizella” i „Zaślubiny Joasi”. — Teatr rozmaitości: „Syn Giboyera”. — Teatr mały: „Dzwony kornewilskie”. (Godz. 7 i pół wieczorem.)

Spisek dynamitowy.

Historja odkrycia spisku dynamitowego w Anglii obfituje w szczególności charakterystyczne, godne uwagi. Postaramy się je ułożyć w pewien całokształt z okrucich, których prasa angielska, gubiąca się jeszcze w sprzecznościach, dostarczyć na razie zdążyła.

W środę dnia 4-go b. m. ze sklepu Jerzego Whitehead w Birminghamie wyruszyła niepozorna dorożka, wioząca na dworzec kolei żelaznej młodego człowieka, zaopatrzonego w ciężki kufer. Ten kufer zwrócił już dlatego uwagę agentów policyjnych, że pochodził właśnie ze sklepu, od pewnego już czasu przez policję podejrzewanego. Jerzy Whitehead, mężczyzna 25-letni, pełen inteligencji i energii w wyrazie twarzy, przed kilku tygodniami wynajął sklep w Birminghamie. Według jednych źródeł, sprzedawał on szkło i tapety, według innych wyroby olejne, czy nawet nożownice. Był to jednak pozór tylko: w rzeczywistości utrzymywał on wielką fabrykę dynamitu, nitrogliceryny i innych materij wybuchowych. Schodziły się u niego częstokroć osoby o zagadkowych obliczach i minach, z którymi Whitehead znał szybko w niedostępnym profanom głębiach swojego magazynu. Policja miała na oku te schadzki i nieraz, gdy Whitehead, zamknawszy sklep, wyszedł na miasto, za pomocą przezornie dorobionych

kluczów, dostawała się do wnętrza, gdzie usiłowała badać mikstury, które tajemniczy człowiek wyrabiał. Ale do piwnicy magazynu nie zdołała dotrzeć...

Dopiero wyjazd owej dorożki, wyładowanej ciężkim kufrem, ze sklepu Whitehead'a wywołał katastrofę. Agent policyjny wszedł z podróznym do wagonu kolei żelaznej i przyjechał z nim do Londynu. Podróżny wysiadł w hotelu Delamotte'a przy Southamptonstreet (na Strand'zie). O godzinie 1-szej w nocy zjawiła się policja w pomieszkaniu, dzień przedtem dla przybyłego gościa przez przyjaciół wynajętem i aresztowała go. W kufrze znaleziono 1 3/4 centnara nitrogliceryny... Podróżny nazywa się William John Norman i twierdzi, że nie wiedział, co się w kufrze znajdowało, gdyż był tylko agentem w służbie osób nieznanych mu bliżej. Córka gospodarza hotelu podjęła się poznać towarzyszy, którzy Normanowi powitali w Londynie i dopomogli mu do wydobycia dynamitowego kufra na górę.

We czwartek po południu w towarzystwie pięciu agentów policyjnych znalazła się energiczna panienska w domu pod nr 17-ym przy Nelson Square. Niebawem powrócili tamże z wycieczki, zamieszkujący pokój o dwóch łózkach w mansardzie, dr Gallagher i przyjaciel jego Henryk Wilson. Dziewczyna poznała w nich odrazu towarzyszy Norman. W mieszkaniu ich odkryto też niezwłocznie zapas 100 funtów dynamitu, w portfelu zaś doktora 900 funtów szterlingów w banknotach amerykańskich.

Według innych podań, w pokoju zaocznych druhów znaleziono dwa gutaperkowe kamasze, napełnione dwoma centnarami nitrogliceryny, której siła wybuchowa równała się trzydziestu centnaram prochu.

Tegoż samego dnia jeszcze, o szóstej wieczorem, w czytelni amerykańskiej Bowle'a aresztowano Daltona, który od pewnego czasu przybywał tam na gazety... I w jego mieszkaniu znalazł się też niezgorzszy zapasik dynamitu wraz ze sporą wiazanką listów kompromitujących, które dowodzą, iż jemu to p. O'Donovan Rossa powierzył zaszczytną komendę „świętej wojny dynamitowej” i że według wszelkiego prawdopodobieństwa Dalton wykonał zamach na pałac rządowy przy Charlesstreet w dniu 15 z. m.

Tak więc o zmierzchu w dniu 5 b. m. policja angielska mogła sobie powinszować połowu królewskiego. Norman, Dalton, Gallagher i Wilson w Lon-

dynie, a Whitehead w Birmingham znaleźli się w czułych jej objęciach. Wszystko każe przypuszczać, że za dni kilka Londyn mógł stać się widownią nie-pamiętnej w dziejach katastrofy. P. O'Donovan Rossa obmyślił bowiem plan iście piekielny: o oznaczonej godzinie na kilkunastu centralnych punktach Londynu miały wstrząsnąć posadami olbrzymiego miasta straszliwe wybuchy. Tysiące ludzi miało zginąć, najdumniejsze gmachy nad Tamizą zagrzebać się w ruinę. Szatan historii miał zatryumfować nad wszystkim, czego dorobił się krwawy trud cywilizacji i światło pojęć humanitarnych. Wiek XIX-ty miał się szańbic gorzej od wieku Herostrata...

A jednak — w przedostatniej chwili przyszedł ratunek... Czułość i talent policji angielskiej, słusznie słyszącej w świecie, odwróciły cios wymierzony dłonią nowoczesnych barbarzyńców... Pokazało się raz jeszcze, iż nie należy wątpić w moralny porządek świata, bo przypadek wręcza się tak samo, w jego służbę jak żelazna logika: *Afflavit—et dissipati sunt...*

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

— Przeniesienie zarządów kolejowych z Petersburga do miast prowincjonalnych w Cesarstwie będzie celem obrad zjazdu kolejowego, jaki ma się odbyć w jesieni r. b. Kwestję tę poruszono na zjeździe, który ukończył się właśnie przed trzema tygodniami, wszakże nawał innych zajęć, będących na porządku dziennym, nie pozwolił na rozstrząśnięcie jej wszechstronne. Oprócz tej sprawy, na jesiennym zjeździe kolejowym ma być też omawiana rzecz o ustanowieniu inspekcji kolejowych w niektórych grupach dróg żelaznych.

— Termin rozpoczęcia robót kanalizacyjnych jakoś ciągle się odwleka. Dotychczas jeszcze fabryka Lilpola, Rau i Löwensztajna nie dostarczyła potrzebnej ilości rur żelaznych do przeprowadzenia głównego kanału wody od maszyny ssąco-tłoczącej nad Wisłą, do stacji filtrów na Koszykach. Podobno roboty kanalizacyjne po odbiorze cementu i cegieł rozpoczęte zostaną w maju r. b. Zobaczymy.

— Gmina ewangelicko-augsburska przystąpiła do budowy domu, mającego pomieścić ochronę dla dzie-

JABŁOŃ.

OBRAZEK Z KANCELARJI ADWOKATA

przez

ŚWIĘTOPEŁKA CZECHA

(Dokończenie.)

W kilka dni po spisaniu protokołu w sprawie płotu, Prochazka znowu zawitał do kancelarii.

— Skarga już podana — rzekł mu przyjaciel prawnik. — Czy postaraliście się o to, aby nie było ruszone?

— Obie żerdzie leżą tak, jak upadły na ziemię.

— Dobrze. Idzie o to, aby komisja przy badaniu na miejscu ujrzała, o ile można, całkowity obraz gwałtownego czynu.

— Ale jest w tem jeden kruczek, panie doktorze.

— Jaki kruczek?

— Przez ten otwór w płocie — jak wiadomo — ciśnie się drób z jej podwórza do mego ogrodu i robi mi straszliwe szkody. Moja nieboszczka żona lubiła ptactwo i ja sam patrzę z przyjemnością na gromadkę pięknych złotych gąsiątek, albo na drobne kureczki, biegające dokoła poważnej kwoki. Ale Wercabowa i w tem przechodzi wszelkie granice; jej podwórze to istna kolonia drobiu, aż się roi od mnóstwa kogutów, kur, kapłonów, gęsi, kaczek, indyków i indyczek. A nie chowa ich dla użytku albo dla zabawy, ale, Bóg świadkiem, na to jedynie, aby

mnie od rana do wieczora dręczyły swoim pianiem, gdakaniem, geganiem i kwakaniem i latały przez płot do mego ogrodu i pustoszyły go, że aż serce boli. Już mi sił nie starczy wyganiać tej hałastury, a teraz, kiedy brak tych dwóch żerdzi w płocie, gospodarują w moim ogrodzie jak u siebie w domu. Ale ja temu koniec położę. Kupię sobie to — jak wiadomo — dubeltówkę i zastrzelę to, co przez płot przeleci, choćby to był jej najpiękniejszy indyk.

— Tem sobie dobrze nie zrobicie. Ale poradzę wam inny środek. Kilka sztuk jej drobiu zajmiecie za waszą szkodę. Jest to pewnego rodzaju prawo zastawu w olejnym wypadku dozwolone.

Znowu w kilka dni po tej poradzie przyszedł Prochazka do kancelarii, widocznie wzburzony.

— No, cóż? zajęliście drób? — zapytał go doktor.

— Zająłem.

— A jakim był skutek?

— Oto ten! — I Prochazka suche żółte włosy odgarnął z czoła, a pod nimi ukazała się krew na białej przęga i kilka porządnych guzów.

— A więc była bójka?

— I jeszcze jaka! Przyszła po drób z parobkiem i dziewczką. Wymyślała mi od rozbójników, złodziejów, łotrów. Gwałtem wydarła mi kure, a gdy gonił za nią do ogrodu, chwyciła tam jedną z tych wyłamanych żerdzi i palnęła mię w głowę. Ja chwyciłem za drugą i bylibyśmy je sobie niechybnie o głowy potrzaskali, gdyby sąsiedzi między nas nie byli się wdali.

— Nauczmy my ją *mores*. Opowiedzcie jeszcze raz dokładnie cały przebieg rzeczy. Zaraz jutro podamy na nią skargę kryminalną o przestępstwo przeciwko honorowi. Pojedziecie sami do sądu okre-

gowego, dam wam szczegółową instrukcję, jak się tam macie zachowywać. Jechałbym z wami, ale nie mogę, bo mam inne pilne interesa.

Po tej rozmowie Prochazka nie pokazał się w kancelarii tak długo, że wszystkim dziwno się zrobiło... Minał tydzień, minęły dwa, trzy tygodnie i kancelaria pomiędzy swymi powszednimi figurami z zalem widziała brak krepiej postaci tegiego wieśniaka. Tymczasem zaszła rzecz tak dawno upragniona; proces o jabłoń skończył się wyrokiem na korzyść Macieja Prochazki!

Gdy po pewnym czasie tenże znowu wszedł do kancelarii, adwokat z tryumfem mignął mu wyrokiem przed oczyma.

— Wygraliśmy, przyjacielu, wygraliśmy.

Ale ku niemałemu przestraszowi tryumfującego adwokata tylko na chwilę zabłysnęło oko Prochazki, a zaraz potem na twarzy jego rozgościł się wyraz zakłopotania, z którym wszedł był do kancelarii.

— Cóż stoicie, jak bez życia? Co się wam stało? Może sprawa w sądzie okręgowym o obrazę honoru skończyła się niekorzystnie dla was?

— Weale nie.

— No, cóż więc? Przeczytajcie-że ten świetny wyrok. Wercabowa, gdy jej go czytano, mieniła się wszystkimi kolorami. Spójrzcie tylko na te ogromne kosza, które wam musi zapłacić.

— Teraz już późno — wyjąknął Prochazka.

— Późno? Dlaczego późno? — zapytał zdziwiony adwokat.

— Ponieważ jużśmy się nawpół pobrali.

— Wy i... Wercabowa?

— Wczoraj po raz pierwszy spadliśmy z ambony.

ci, zajmowany bow. m obecnie lokal oddany będzie zarządowi drogi żelaznej nadwiślańskiej; nowa ochrona stanie na podwórzu posesji nr 4 przy ulicy Erywańskiej.

— Szereg kazań konkursowych w kościele ewangelicko-augsburskim rozpocznie się około Zielonych Świątek, po przyjeździe do zdrowia pastora Berendsa, który, jak wiadomo, uległ złamaniu nogi.

— Komitet kwest wielkotygodniowych, celem spieniężenia korzystniejszego numizmatów i kosztowności, złożonych na tacach kwestarek, pozostawił takowe w sklepie jubilerskim p. Wapińskiego. Licytacja na przedmioty te trwać będzie do piątku wieczorem.

— Teatr. Pan Wołoszko jako Jontek w przedstawionej wczoraj „Halce” miał chwile szczęśliwszej niż w „Aidzie”; niemniej przecież drugi występ tego zmarnowanego, niewiadomo jakim sposobem, śpiewaka nie usunął wątpliwości, jakie partje lepiej do głosu p. Wołoszki przypadają. Do bohaterów ten głos nie miał nigdy potrzebnej siły; dorycznych nie ma już dziś ciągłości i płynności. Szkoda, wielka szkoda zepsutego wdzięcznego materiału! — W teatrze małym, który nawiasem mówiąc nie próżnuje, odegrano wczoraj jednoaktową komedię z niemieckiego, p. t. „Nieprzyjaciół kobiet”. Jestto drobnotka nieodznaczająca się wprawdzie nowością pomysłu (młoda mężatka niewinna kokieteryja lecz zgorzkniałego pesymistę z nienawiści do rodu niewieściego), ale grana zwinnie, żwawo i swobodnie przez pannę Mirecką i pp. Grubińskiego i Turczyłowicza sympatycznie zostawia po sobie wrażenie. Nowe sztuki w małym teatrze następują w przerwach zadziwiająco krótkich; w sobotę bowiem przedstawioną znów będzie zapowiedziana repertuarem dowcipna farsa S. Dobrzańskiego „Żołnierz królowej Madagaskaru”.

— Sienkiewicz został kompozytorem — tak mniemać mógłby każdy czytający rubrykę „Z teatru i muzyki” we wczorajszym wieczornym numerze *Kurjera*. Możemy jednak zapewnić sz. czytelników, iż autor „Janka muzykanta” nie przerzucił się dotąd na pole muzyki i że w przyszły piątek wykonany będzie nie jego „oberek”, lecz „obrazek” p. t. „Czyja wina”. O Koboldzie drukarskim kiedyż psocić przestaniesz?

— Ogólne zebranie członków warszawskiego Towarzystwa wioślarskiego odbędzie się w sobotę dnia 14-go kwietnia, o godzinie 8-iej i pół wieczorem. Na porządku dziennym obrad między innemi znajdują się wybory uzupełniające do komitetu, oraz sprawozdanie dopełniające komisji rewizyjnej, która na ostatnim posiedzeniu w odczytanych przez się referacie pierwsza wykazywała niedokładności w prowadzeniu ksiąg, jakich dopuszczał się smutnej pamięci kasjer tegoż Towarzystwa J. N. R.

— Ciekawa sprawa. W dniu dzisiejszym pod przewodnictwem prezesa sądu okręgowego Smirnowa sądona będzie sprawa obrońcy prywatnego Wł. Gałęckiego, oskarżonego o ukrywanie prze-

stępce poszukiwanego przez sądy i o dwukrotne ubliżenie sądowi w podawanych apelacjach. Prezesowi Sm. towarzyszyć mają członkowie sądu pp. Grünwald i Rogoziński, oskarżycielem jest towarzysz prokuratora Jankulio. Oskarżony wniesie obronę sam... Jako świadkowie występują w ciekawej tej sprawie: wiceprezes drugiego karnego wydziału sądu okręgowego Timanowski, sekretarz tegoż wydziału Mazurkiewicz, adwokat przysięgły Garbowski i ukrywany Szlama Kapłan, obecnie odsiadujący karę za oszustwo. Pod sądny prosił też sąd o zawezwanie w charakterze świadków, mających zeznać na jego korzyść, prezesa sądu p. Smirnowa i prokuratora p. Postowskiego, — tudzież adwokatów przysięgłych pp. Pełowskiego, Krajewskiego i Wierchlejskiego, w charakterze biegłych; lecz sąd prośbę powyższą, jako bezpodstawną, odrzucił. Tu nie od rzeczy będzie uwaga, iż trzeci to już adwokat prywatny, stojący przed kratkami w bieżącym miesiącu...

— Zapowiedź wiosny. Wczoraj około godziny 6-iej wieczorem spadł ciepły a rześisty deszcz, na wschodniej zaś stronie nieba wspaniała ukazała się tęcza...

— Amator. Jeden z rodaków naszych w Ameryce zamieszkałych przysłał w tych dniach pewnemu z majstrów szewskich zamówienie na sześć par cięższych i lżejszych butów z prośbą o jaknajszybsze odesłanie ich za morze. „Może się to wam — słowa listu do majstra — wyda z mej strony dziwnem. Ale, dalipan, nie masz jak warszawskie buty!...”

— Putyfon, jak już wspominaliśmy, jest hazardową grą w bilard uprawianą w kilku tutejszych cukierniach, a szczególnie w jednej z nich przy ulicy Marszałkowskiej. Niedawno pewny z „metrów putyfonowych” ograł jakiegoś młodzieniaszka na sumę 2,000 rs. i to w ciągu jednego wieczoru. Wszelkie hazardy tak karciane jak i bilardowe, zwłaszcza w miejscach publicznych, prawem są wzbronione, a jednak...

— Cesarz Napoleon. Do dorożki nr 648 wsiadł jakiś jegomość przyzwoicie ubrany i kazał się wozić szybko po mieście. Po parogodzinnej przejażdżce pasażer nasz wysiadł na Senatorskiej i kiwnąwszy głową dorożkarzowi zabrał się do odwrotu, nie myśląc o zapłacie. Dorożkarz naturalnie nacierał o pieniądze, lecz pasażer głosem oburzonym zawołał: „I tak masz dosyć zaszczytu, żeś wozził cesarza Napoleona!...” Godność ta jednak nie nie zaimponowała naszemu automeдонowi, który już szukał interwencji policjanta, czem obrażony pasażer uderzył go silnie łaską w głowę, powodując ciężką ranę. Jak się okazało, był to obłąkany K., za którego rodzina wynagrodziła biednego dorożkarza.

— Spłoszeni. Do składu z towarami galanteryjnym na Nalewkach pod nrem 23-im dobrali się nocy wczorajszej złodzieje, w liczbie trzech czy czterech. Umieścili już w workach różne towary wartości 1,000 rs. i zabierali się do odwrotu, gdy nagle zostali zaskoczeni. Zostawwszy przeto łupy na placu i

mając przy sobie tylko kilkadziesiąt rubli w drobnej monecie w sklepie znalezionych umykali szybko, wszakże dwóch z nich mimo to pochwyciła policja.

— Wypadki. Na Złotej pod nr 20 spadł z rusztowania drugiego piętra cieśla Piotr F. i złamał nogę, oraz zranił się ciężko w głowę; nieprzytomnego odwieziono na kurację do szpitala Dzieciątka Jezus. — Na Pradze, Antoni W. znosząc beczki z piwem z wozu, upadł i złamał nogę. — Na ulicy Świętokrzyskiej, Antoni Z. przewrócił się na schodach z gotującym samowarem i poparzył sobie twarz i ręce.

— Pożyteczna instytucja. Przed kilkoma dniami zachęcaliśmy do utworzenia w Warszawie towarzystwa ekonomicznego, które postawiłoby na celu swojej działalności popieranie krajowego przemysłu i handlu. Podawaliśmy wówczas za wzór formy prawnej Towarzystwo od niedawna istniejące w Łodzi. Instytucja ta powstała z inicjatywy inżyniera technologa p. Stefana Koruta i dziś już zaznaczyła swoją działalność kilkoma uchwałami doniosłej treści. Między innemi Towarzystwo łódzkie postanowiło, jak się w ostatniej chwili dowiadujemy, starać się o założenie w Łodzi sądu handlowego, komory celnej i o niepodwyższanie cła od węgla kamiennego. Czy długo jeszcze Warszawa czekać będzie na utworzenie u siebie podobnej instytucji?

— Teatr zimowy w Lublinie. *Gaz. lub.* zapewnia, iż budowa stałego gmachu dla teatru w Lublinie przychodzi do skutku. Podobno przeszkody, jakie dotąd istniały, szczęśliwie udało się usunąć i wkrótce odnośne roboty mają być rozpoczęte.

— P. Stefan Markowski, współwłaściciel zakładów przemysłowych pod firmą „Orthwein, Markowski i Karasiński”, mianowany został honorowym sędzią pokoju okręgu bielskiego, gubernji grodzieńskiej.

— Jeszcze jeden! We wsi Brożki, w sandomierskiem, zgał w tych dniach Hugo Grzędziński, liczący z górą 90 lat wieku, napoleończyk, a następnie b. żołnierz b. wojsk polskich. Grzędziński dostał imię Hugona z tej racji, iż za ojca chrzestnego miał słynnego męża stanu Hugona Kollataja.

— Błonica szerzy się nie tylko w Warszawie ale i na prowincji. Dowiadujemy się, iż w Siedlcach zmarło na tę chorobę w ciągu dwóch tygodni ośmioro dzieci, a we wsi Ktery zabrała ona z tego świata trzech chłopców synów właściciela pana M.

— Jeszcze ofiara przesądu. Wczoraj donosiliśmy o śmierci młodej kobiety, która padła ofiarą przesądu, dziś znowu mamy do zanotowania podobny fakt z życia ludu wiejskiego. We wsi Maczki, za Wisłą, Ludwika Lesiszówna, córka zamożnego kolonisty, nie miała konkurentów, a usilnie pragnęła wyjść za mąż. Otóż z porad jakiejś kumy rozpoczęła zabobonne praktyki zasadzające się na tem, aby o samej północy pójść na rozstajne drogi pod krzyż i zawiesić tam koszulę a następnie bez takowej powrócić do domu... Naiwna dziewczyna spełniła polecenie co do joty i z zimna (działo się to z czwartku na piątek zeszłego tygodnia), a wreszcie z przestachu tak silnie zachorowała, iż życiu jej grozi poważne niebezpieczeństwo. Biedna ofiara przesądu w gorączce

— Niepodobna! Wy macie żenić się z Werchabową? Na Boga, powiedzcie, jak się to stało!

— Stało się, stało. Szczególniejsza ta historia zaczyna się w sądzie okręgowym przy sprawie o obrazę honoru. Gdy nas zawołano do kancelarji, siedział pan sędzia na swoim krześle, obrońcy do nas plecami i pisał. Znaie go pewno, panie doktorze?

— Widziałem go kilka razy. To jeden z tych starych panów sędziów, którzyby sobie i stronom najlepszą zrobili przysługę, gdyby udali się na zasłużony odpoczynek.

— Rzeczywiście to bardzo stary człowiek, głowę ma już jak mleko, ale na twarzy czerstwy jeszcze. Siedział więc tyłem do nas i pisał. Przy drugim stole siedział pisarz z piórem w ręku i układał przed sobą papiery. Przez chwilę czekaliśmy w milczeniu, potem zaczęła Werchabowa. Dopieroż to rozpuściła języzek, ale Bogu dzięki i ja umiem mówić. Jak żyje nie słyszała tyle gorzkiej prawdy, co w tym krótkim czasie. Powiedziałem jej wszystko, co mi ciążyło na sercu. Wyliczyłem jej długi rejestr grzechów i każdą obelgę oddawałem jej ze szczodrym dodatkiem. Sapała na mnie, płakała, tupiała nogami, krótko mówiąc, narobiliśmy tyle hałasu, że panowie adjunkci z bocznych pokojów drzwi otwierali, a pisarz niespokojnie na pana sędziego poglądał. Ale ten tylko kiwał głową, uśmiechał się i pisał dalej. Dopiero, gdy się porządnie wygadał, a Werchabowa od samego krzyku ochrypla, wsadził pióro za ucho, wziął niuch tabaki i zwracając się do nas, powiedział: „No czyście już wszystko powiedzieli? Ja sądzę, że będzie najlepiej, abyście podali sobie ręce i poszli do domu. A najlepiej byłoby, abyście w domu żyli w zgodzie i miłości sąsiedzkiej i do nas z podobnemi rzeczami nie łazili. Te wieczne swa-

ry nie wyjdą wam na dobre ani na honorze, ani na majątku.”

— Tacy są ci starzy panowie — napomknął adwokat z goryczą. — Lubią z krzesła sędziowskiego robić kazalnice. No, jakże się rzecz skończyła? Czyście postępowali według mojej rady?

— Cóż miałem robić? — odpowiedział Prochazka cieniutkim głosem. — Pan sędzia tak pięknie do nas przemawiał, a przytem tak żartobliwie, żeśmy nakoniec mimowoli, nawpół ze śmiechem podali sobie ręce.

— Tak! Toście pięknie zrobili! — zawołał adwokat, chodząc gwałtownie po pokoju. — Jeśli tak dbacie o moją radę, to po co dobijacie się o nią? Na co podajecie skargi? Na co te wszystkie koszty? No, zresztą zapomnieliśmy, że się teraz pobrać macie. A może pan sędzia połączył was zaraz?

— Ba, nawpół. Gdyśmy podawali sobie ręce, napomknął z uśmiechem, że powinniśmy podać je sobie na innym miejscu, a tym sposobem wszystkie te sporne płoty i kamienie graniczne od razu w łeb by wzięły; i tak jesteśmy jedno dla drugiego stworzeni. Potem jechaliśmy do domu, każde inną drogą. Ale w niedziele byłem w Mokryźnie na sumie i ksiądz wikary mówił tam tak pięknie o zgodzie sąsiedzkiej, o miłości bliźniego, słońce przez wysokie okna świeciło tak wesoło na pościelanej ambone, na obrazy i róże na ołtarzach, na dziewczęta u krętek i na zgromadzonych parafian, że mi serce zmiękło na dobre. A kiedy przez pole ścieżką wracał do domu, gdyż rozglądałem się po tych złotych darach Bożych, kołyszących się w okolo, gdy patrzyłem na te muszki i robaczki, wesoło bujające w powietrzu i po trawie, mimowoli przyszła mi na myśl rada starego pana sędziego. A im dalej szedłem, tem natężniej kręciło mi się po głowie, że przez małżeństwo z Werchab-

ową najlepiej usunąłbym wieczne te sądy i zyskał święty pokój, którego tak oddawna pragnę. Zauważyłem, że to kobieta nie brzydka, że zna się na gospodarstwie i że nasze osady przypadają do siebie. Tak przyszedłem aż przed jej gospodę. Spocony i zmęczony stanąłem i mimowoli zapatrzyłem się na przystojny domek, po którym gęste wino pnie się aż pod sam dach, na ogródek ze słonecznikami przed domem, na podwórze pełne różnego ptactwa. I u mnie tak bywało za nieboszczki żony. Wtem zobaczyłem ją przed sobą w otwartym oknie, podlewającą kwiaty. Gdy ją tak niespodzianie ujrzałem przed sobą, mimowoli zdjąłem czapkę, a ona zaraz zawołała: „Szczęść Boże, sąsiedzie! Cóż, nie wejdziecie na szklanek piwa?” I mimowoli wszedłem do gospody... i...

— No, więc po cóż do mnie przychodzicie? Czy mam wam spisać intercyzę?

— Po intercyzę przyjdziemy którego dnia z moją przyszłą. Dziś mam co innego na sercu.

— Nuże, mówcie!

— Uradziliśmy z nią już o niektórych rzeczach, dotyczących się naszego przyszłego wspólnego majątku. Osada jej sąsiaduje — jak wiadomo — po drugiej stronie z gruntem chałupnika Maresza. Jest to chłop na cztery nogi kuty — jak wiadomo — ciągle ją najwięcej przeciwko mnie burzył — jak wiadomo — ma tam trochę maku między jej polami i wydeptuje jej — jak wiadomo — ścieżkę przez pole...

Serdeczny śmiech zalał oblicze przyjaciela prawnika.

— Powoli, ojcze — mówił. — Musimy to spisać po kolei. Czekajcie, na tego nieponia Maresza zatniemy nowy ołówek. Tak! „Tu więc stoi... czy tam stała jabłoń, a tu i t. d.”...

Przełożył z czeskiego

B. G.

wszystko opowiedziała, wskutek czego kumę ową pociągnięto do odpowiedzialności sądowej.

ZE ŚWIATA.

× „Dom i szkoła”. Pod tym tytułem od dnia 10-go kwietnia r. b. wychodzi w Kołomyi nowe pismo rusińskie, drukowane czcionkami łacińskimi. Stolica Pokucia, w której już wychodzi inny podobny organ, p. n.: *Switlo*, daje dobry przykład, za którym powinienby pójść i Lwów, gdzie dotychczas rej wodzą *Słowo* i *Nowy Prołom*.

× **Kasyno polskie** w Wiedniu urządziło w tych dniach amatorskie przedstawienie złożone z komedji Mosera „Tatusz pozwolił”. Amatorowie okryli się sławą... Toż samo grono zamierza również w dniu 22-im b. m. doprowadzić do skutku na scenie jednego z małych wiedeńskich teatrów powtórne przedstawienie na rzecz niezamożnych studentów polskich, kształcących się w tamiecznych wyższych zakładach naukowych. Graną będzie jedna z komedji Fredry lub Korzeniowskiego.

× **W Ameryce** ukazały się w tych dniach pamiętniki Jakóba Buchanana, ostatniego prezydenta demokratycznego Stanów Zjednoczonych. Był to prawdziwy przyjaciel kraju naszego i orędownik powstaniu pierwszych osad polskich w Illinois i Texas. Ustępów odnoszących się do nas bardzo interesujących. Książka nosi tytuł: „*Life of Buchanan*”, a wyszła pod redakcją Jerzego Curtisa.

× **Żydzi w Stanach Zjednoczonych** nie zaaklimatyzowali się jeszcze dostatecznie. W roku 1880-ym było ich w całej Unji tylko 230,984, w roku 1882-im przybyło podobno z Europy 17,000. Co do pojedynczych stanów to wypada na New-York 80,510, Pensylwanję 20,000, Illinois 12,625, Kalifornję 18,580, Ohio 12,580, Maryland 10,340, Massachusetts 8,500, Luizjanę 7,540, Missori 7,380, New-Jersey 5,600, reszta rozproszona. Najwięcej trzymają się oni wielkich miast, tak jak i w Europie zachodniej.

× **Zaślubiny**. Pojutrze odbyć się mają zaślubiny księżniczki Izabelli bawarskiej z JKr. wysokością księciem Genui. Ślub odbędzie się nie w Monachjum, lecz w zamku Nymphenburg. Obecni być mają przy ceremonji król i królowa sascy, ks. Ludwik-Ferdynand bawarski i jego małżonka, świeżo zaślubiona infantka donna Paz, ks. Aosty, księżna Genui (matka), ks. Amelja bawarska i wiele innych zaproszonych osób. Ceremonji religijnej dopełni arcybiskup monachjski. Uroczystości trwać będą dni trzy, z przyjęciami w pałacu ks. Leopolda, męża arcyksiężniczki Gizelli, u ks. Ludwika-Ferdynanda, wreszcie dnia 16-go b. m. na zakończenie wielki bal u ks. Amelji.

× **Aktorki francuskie** — szczególnie dramatyczne, odznaczają się obok talentu... wielką namietnością do gry. Gdy autorowie nowego wodewilu pod tytułem: „*La Champenoise*” wybrali do przedstawienia głównej roli pannę Sully, ona w Monte-Carlo wygrywała w *trente et quarante* sumy bajonkie, wezwana zaś telegrafem, odpowiedziała lakonicznie: „Czekajcie! niech się szczęście odwróci...” Gdy nareszcie po kilkakrotnych wezwaniach przybyła do Paryża, witając się z dyrektorem teatru i suferem zawołała: „Jeszcze tydzień w Monaco, a miałabym miljon więcej, ale sztuka przedewszystkiem!”

× **Uwaga**. W *Harpers-Weekley* znajduje się artykuł pełny uznania dla zwyczaju europejskiego odkrywania głowy przed zwłokami. Autor twierdzi, iż zezwierzczenie ludzkości prowadzi nowatorów do usuwania tradycji, polegającej na cześci dla umarłych bez różnicy stanu.

× **Żołnierze japońscy** dumni są wielce ze swojego stanowiska. Członek angielskiej ambasady, p. M., opowiada, iż raz jednego w Tokio przechadzając się z żoną swoją spotkał bandę żołnierzy japońskich nieco podchmielonych. Niezadowolony ze spotkania chciał się usunąć... Wtem jeden z żołnierzy z wielką powagą zbliżył się doń, ścisnął go za rękę, wstrząsał nim silnie i mówi: „Szlachetny cudzoziemcze, spodziewam się, iż poehlebiać ci musi ten objaw życzliwości ze strony człowieka, który ma zaszczyt należeć do armji japońskiej”. Niestety! dostrzegł tę zaczepkę przechodzący oficer i biedny żołnierz kilkoma dniami aresztu odpokutować musiał ten wybuch dumy patriotyczno-wojskowej...

Nekrologja.

† Ś. p. Olimpia z Mórzyckich **Ślubicka**, wdowa po b. prezesie komitetu Towarzystwa kredytowego ziemskiego, przeżywszy lat 74, w dniu 9 b. m., opatrzona św. Sakramentami, zakończyła życie. Pozostałe córki, zięć i wnuki zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na żałobne nabożeństwo w dniu 11 b. m., o godzinie 11-ej zrana, w kościele dolnym św. Krzyża odbyć się mające, a następnie na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła o godzinie 3-ej po południu, na cmentarz powązkowski. —1296—

† Ś. p. Emilia z Kunklów **Alcyato**, wdowa po b. komisarzu rządowym dróg żelaznych w Królestwie, po ciężkiej

chorobie, przeżywszy lat 75, zasnęła w Bogu w d. 8 kwietnia r. b. Pozostałe córki z zięciami, wnukami i prawnukami zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok w dniu 12 b. m., t. j. we czwartek, o godzinie 12-tej w południe, z domu nr 35 przy ulicy Świętokrzyskiej (róg Marszałkowskiej), na cmentarz ewangelicko-augsburskiego wyznania dla złożenia zwłok w grobie familijnym. —1305—

† Ś. p. Jan **Eberlein**, po krótkiej lecz ciężkiej chorobie, przeżywszy lat 9 miesięcy 4, przeniósł się do wieczności d. 10 kwietnia b. r. Pozostali w smutku rodzice i bracia zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok z kaplicy ewangelicko-augsburskiej przy ulicy Mylnej, d. 12 b. m., t. j. we czwartek, o godzinie 3-ej po południu, na cmentarz tegoż wyznania. —1308—

† W dniu 12 kwietnia, w czwartek, jako w rocznicę śmierci ś. p. Florjana **Cieślakowskiego**, odbędzie się za spokój jego duszy nabożeństwo żałobne w kościele św. Krzyża, o godzinie 8-ej zrana, na które pozostała żona, matka, siostra i brat zmarłego zapraszają krewnych i znajomych. —1301—

† Dnia 12 kwietnia, we czwartek, jako w trzecią bolesną rocznicę śmierci nieodżałowanego męża ś. p. Wincentego **Morytza**, odbędzie się msza św. o godzinie 10-tej, w kościele św. Jana, w kaplicy Pana Jezusa, na którą pozostała żona, zaprasza krewnych i przyjaciół. —1302—

TELEGRAMY WŁASNE Kurjera Warszawskiego.

Lwów 10-go kwietnia.

Przy dzisiejszych wyborach ściślejszych deputowanym do rady państwa wybrany został prof. Julian Zacharyewicz 1859 głosami. Romanowicz otrzymał głosów 1703.

Wiedeń 10-go kwietnia.

W izbie deputowanych zgromadziły się **dzisiaj** zarówno prawica, jak lewica w zupełnym komplecie. Brakowało tylko obłożnie chorych. Obie strony izby przemawiają za projektem czesko-morawskiej kolei transversalnej. Sprawa równouprawnienia języka kroackiego z niemieckim w Dalmacji załatwioną będzie na drodze ustawodawczej, a nie administracyjnej. Mimo tego posłowie dalmatyńscy przybyli, aby wzmocnić szeregi prawicy i nie dopuścić do powtórzenia się wypadków piątkowych (w dniu tym z powodu nieobecności kilkudziesięciu posłów prawicy centraliści mieli chwilową większość w izbie i, korzystając z tego, powzięli parę uchwał wbrew zamiarom autonomistów, co wywołało wielką panikę parlamentarną; *przyp. red.*).

Wiedeń 10-go kwietnia.

Projekt podróży księcia Aleksandra **Szargarskiego** do Aten uległ zupełnej zmianie. Sultan zaofiarował księciu własny jacht, który oczekiwać nań będzie w Warnie. Książę przybędzie do Konstantynopola i zamieszka w pałacu sultanskim, poczem tenże jacht odwiezie go do Aten.

Londyn 10-go kwietnia.

Proces morderców Burkego i Cavendisha rozpoczął się dzisiaj w Dublinie. Oskarżenia stają kolejno przed sądem.

Londyn 10-go kwietnia.

Policja natrafiła na ślady przygotowań do równoczesnego wysadzenia w powietrze całych dzielnic Londynu. Aresztowany Norman zgłosił się na „świadka korony” (tj. oświadczył gotowość do zupełnego zeznania prawdy, podobnie jak to uczynił Carey w procesie dublińskim; *przyp. red.*). Był on dawniej przez dłuższy czas urzędnikiem policji.

Londyn 10-go kwietnia.

Z powodu rozpoczęcia przez fenistów wojny dynamitowej, dzienniki amerykańskie potępiają jednoznacznie politykę mordów. Żaden kraj cywilizowany nie powinien dawać przytułku ludziom walczącym dynamitem.

Madryt 10-go kwietnia.

Potwierdza się, iż rzucenie petardy w ogrodach królewskich dokonane zostało przez ukaranych policyjnie oszustów, trudniących się handlem biletów teatralnych.

Petersburg 10-go kwietnia.

Dzisiaj ogłoszono ceremonjał przewiezienia klejnotów koronnych z pałacu do Moskwy. Klejnoty te będą dowieszone do dworca drogi nikolajewskiej w uroczystościowych karetach dworskich pod konwo-

jem szwadronu kawalerji, w drodze zaś do Moskwy mają być przy nich obecni generał-gubernator, gubernator cywilny i oberpoliemajster. W izbie broni („orużejnaja palata”) klejnoty będą wręczone prezydentowi pałacu.

Petersburg 10-go kwietnia.

Wkrótce zarządzone zostaną przedwstępne badania drogi państwowej od Władykaukazu do Pietrowska, na przestrzeni 345 wiorst.

TELEGRAMY HANDLOWE.

Berlin 10-go kwietnia godzina 5 m. 35 (notowa nie urzędowe giełdy).

Bilety banku rosyjskiego w tranza-

kejach natychmiastowych 202.70

Weksle na Warszawę 202.10

Weksle na Petersburg krótkoterminowe 202.—

Weksle na Petersburg długoterminowe 200.50

Bilety banku rosyjskiego na dosta-

wę w końcu miesiąca . . . . . 203.—

Żyto w towarze gotowym . . . . . 140.—

Żyto na dostawę . . . . . 147.—

Petersburg 1-go kwietnia godzina 7 m. 20 w. (notowanie urzędowe).

Weksle na Londyn 24. 23 1/2

Pożyczka premjowa I-ej em. 220. 1/2

„ „ II-ej em. . . . . 210.

Półimperjały 8.24

Berlin 10-go kwietnia, godz. 6.

Cisza panowała i dziś na giełdzie, przez cały czas jej trwania.

Niemniej jednak—równie jak wczoraj—usposobienie było w zasadzie mocniejsze.

Szczególnie dobrze trzymały się renty.

Akcje górnicze przy dobrym usposobieniu dały powód do ożywionych transakcyj.

Więść o projekcie opaństwowienia niektórych linii dróg żelaznych szlaskich korzystnie wpłynęła na kurs walorów kolejowych.

Ruble bez zmiany.

Pieniądz nieco droższy.

Kurs rubli na giełdzie berlińskiej żadnej prawie nie uległ zmianie. Główna cyfra 203 m. za 100 rs. w transakcjach końcomiesięcznych czyli 49.25 za 100 marek—wyrażająca się w procentach cyfrą 164 1/2, pozostała bezzmienną.

W Petersburgu również zmiana nie wielka 24 pensy na 1 rs., zdaje się być kursem nieco przesadzonym, tembardziej, że jednocześnie złoto cokolwiek zdrożało — a mianowicie o 1 kop. na półimperjały.

Nie więc nowego nie zaszło i jeżeli inne wpływy na naszą giełdę nie oddziałają, nie można się spodziewać żadnego nowego zwrotu, ani rozwinięcia się działalności w jakimkolwiek stanowczym kierunku.

J. Wł.

Warszawa 9-go kwietnia roku 1883.

Pamiętna cena najwyższa 9.22 1/2

„ regulacyjna bieżąca 8.65.

„ na dostawę wiosenną 8.60.

Arja cena najwyższa za polskie . . . . . 5.55.

„ regulacyjna . . . . . 5.40.

„ na dostawę wiosenną . . . . . 5.40.

Jęczmień browarny . . . . . 4.55—5.20.

„ na paszę . . . . . 4.40.

Groch do jedzenia . . . . . 6.80—7.00 średn.

„ na paszę . . . . . 6.50—6.67 1/2.

Warszawskie Towarzystwo muzyczne.

Program

Wieczoru muzycznego w środę, dnia 11-go kwietnia 1883 r.

1) Kwartet na fortepian, skrzypce, altówkę i wiolonczelę, Beethoven, wykonają: panna Pławińska i pp. Stiller, Rzepko i Thalgrün. 2) Arja z „Proroka” pp. Synu mój, Meyerbeer, odśpiewa pani Wurtzel-Vinci. 3) a) Nocturne, Rubinstein, b) Pieśń Zygmunta z Nibelungów, Wagner-Brassin, odegra panna Pławińska. 4) Arja z op. La forza del destino, Verdi, odśpiewa p. Andrzejewski. 5) Deklamacja, „Opuszczone”, Balińskiego, wypowie p. Golański. 6) Pieśń cygańska z op. Carmen, Bizet, odśpiewa pani Wurtzel-Vinci. 7) Polonez, Lassen-Liszt, odegra panna Pławińska. 8) a) Na morze, Meyerbeer, b) Krakowiak, Moniuszko, odśpiewa pan Andrzejewski. Początek o godzinie 8-ej wieczorem. (337)

Wysokość wody na rzece Wiśle stóp 8 cali 4.

Sala Resursy Obywatelskiej

WE CZWARTEK DNIA 12 KWIETNIA
NADZWYCZAJNE PRZEDSTAWIENIE
Z dziedziny Nowej Magji, Spirytizmu, oraz
KONCERT PANNY ARTOT ROMAN
i Prof. Romana.

Początek o godz. 7 i pół. Szczegóły w afiszach.

1022

Skład Materiałów Aptecznych A. F. GALLE.
Senatorska Nr 18, naprzeciw kościoła św. Antoniego, poleca **Glans i Lakier** do obuwia i skór, **Bleu d'Argent** proszek do srebrzenia wszelkich metali; **Farby anilinowe** do farbowania w domu, w paczkach, na jedną suknię po 25 kop.; **Pomada i Proszek** do czyszczenia metali; **Lakiery metalowe** we wszystkich kolorach, przezroczyste, do wyrobów z metali, kości, rogu i perłowej macy; **Szmyrgiel** w proszku do czyszczenia noży; **Tynktura niezawodna** na mólę i pluskwy i Naftalina do konserwacji futer, **Proszek perski** i **Papier Daubina** trujący muchy; **Pigułki** na szczyry i myszy; **Trociszki i Papierki** chińskie do kadzenia, kadzidło królewskie i kościelne; **Farbki**, Krochmale i Glans do bielizny; **Oliwa** biała do zegarków i maszyn do szycia, po 20 kop. 997

KOPERTA

adresowana na imię **Jabłoński i Wronski** Ziota 39, w środku której znajdował się kwit z dnia 9 Kwietnia 1883 r., z zapotrzebowaniem przez firmę Wilhelm Imroth dwóch beczek oleju lnianego zaginęła, uprasza się znaleźć o zwrot takowej do P. Imrotha, ulica Nowo-Karmelicka 2313c/8, jak również zwraca się uwagę pp. kupców, aby powyższego kwitu nie nabywali, a nieprawy posiadacz do odpowiedzialności sądowej pociągnięty będzie. 1012

Korzystny zbyt towarów!

Energiczny i wykształcony kupiec, który na dłuższy czas wyjeżdża na Kaukaz i do Armenii przyjmuje agencję, reprezentację i komisję od tutejszych kupców i przemysłowców. Adresy, próby, katalogi i cenniki złożyć proszę w kantorze Zakładu Jakóba Pika, ulica Miodowa 2, gdzie osobiste wskazówki i objaśnienia udzielone będą. Porozumieć się można także listownie. 1010

NIEMA LEPSZEGO PUDRU

nad **TLUSTY PUDER TOALETOWY LEICHERA**

Leichner's Fettpuder.

Adelina Patti, cały wyższy świat damski, jakoteż wszystkie znakomite artystki teatralne, używają tylko tego pudru. Trzyma się mocno i nadaje cerze twarzy najpiękniejszą świeżość, młodość i zdrową różowość. — Nabyć go można w pudełkach metalowych: w Berlinie u perfumera chemika **Leichnera, Schützenstrasse Nr 31**, — a w Warszawie wyłącznie tylko w perfumerji **Aleksandra Kocha, Krakowskie-Przedmieście 83**. Sprzedaż hurtowa i detaliczna.

Cena pudełka k. 90.

W Dominium Gościmin

4 wiorsty od stacji drogi żelaznej Nadwiślańskiej Gąsiec, jest do sprzedania **21 sztuk wołów opasowych**. Widzieć i nabyć można w każdej chwili na miejscu. 1277

Sak-Palta

w całości bez prucia piorą się i farbują, oraz wszelka garderoba damska i męska, i t. p. — Filja przy ulicy Bednarskiej 15. — Fabryka za rogatką Wolską, ulica Żytia 20, we własnym domu. 1275

Fortepian

w zupełnie dobrym stanie, fabryki Hofera, do sprzedania. Wiadomość na miejscu, Marszałkowska 45, mieszk. 5. 1282

Pies czarny

z białymi nogami i ogonem, szyć i łatą na krzyżu, rasy Terre-neuve, wczoraj rano zaginął. Znalazcę odprowadzi na **Plac Wawelski** 14 do stróża za nagrodą. Przetrywający pociągnięty będzie do odpowiedzialności. 1281

PROŚBY

do wszystkich władz redaguje biuro Rady Honorowego Burby. Królewska 21, wprost ogrodu.

Letnie Mieszkania,

w fruktowym ogrodzie pod stacją Rogów, do wynajęcia. — Wiadomość przy ulicy Bonifraterskiej 17, u właściciela. 1269

Potrzebny jest Korepetytor

do chłopca początkującego. — Freta 18, mieszkania 12, do godz. 10 rano. 1268

Fortepianista

który przez lat kilkanaście pracował w fabryce A. Hofera, jako korektor i stroiciel specjalny z dowodem otrzymanego patentu, a obecnie zajmujący się przy składzie głównym Fortepianów i Pianin pani **Werner**, przyjmuje wszelkie reperacje i strojenia w Warszawie i na prowincji, i opakowań takowych, dla ułatwienia może być korespondencja listowna: Warszawa, ulica Chłodna 46 **Seweryn Dąbrowski**. 1273

PRZEWODNIK ADRESOWY.

ADWOKACI PRZYSIĘGLI.

Finkelhaus Adolf i Jan, Miodowa 6.
A P T E K I.
Bukaty E. dzierz. Sołtykiewicza. Graniczna 10.
Karpinski W. Elekoralna 35.
Kucharzewski H. gl. skl. wód min. Senator. 11.
Sztejner F. apteka dworu J. C. K. M., Krakowskie-Przedmieście 63.
Wenda i Wiorogórski, Krak.-Przedm. 47.
APTECZNE MATERJAŁY I SKŁADY FARB.
Lipiec M., Graniczna 14.
ARTYSTYCZNE ZAKŁADY.
Gorzelewski S. Mazowiecka 11 malar. porcel.

BLAWATNE TOWARY.

Brüner Ludwik, Żel. Brama przy ogr. Saskim 2.
Gurtzman F. r. Żab. i Żel. Bramy 413a, i piótna.
Jarzębski L., Nowy-Swiat 57. Towary tanie.
Rosenberg Z. Żabia, wpr. br. ogr. Sask. sklep N. 6.
Szyska i Ska, Żel. Brama, przy ogr. Saskim 2.

BRON I PATRONY.

Bekker K. & J., fabr. i skład hurt. (znaczący rab. hurt.) i detaliczny. Krak.-Przedm. 38.
Stapf J. Nowy-Swiat 41, fabryka i strzelnica.
Ziegler Robert, fabr. i skład, największy wybór. Znaczący rabat hurtowy. Długa 29.

CUKIERNIE.

Kwieciński E. Leszno 28, warsz. fabr. czekolady
Salis G., dawn. Ferrari, Plac Teatralny 7.
Zawistowski J., cukiernia i specjalna fabryka cukrów i lodów, Plac Bracki.

CZYTELNIE.

Jelenki J. Nowy-Swiat 4, Bielańska 9.
Krankowski, Praga, ulica Targowa 155.

DENTYŚCI.

Idzikowski, Leszno 1, od godziny 10 do 6.
Neumark M. Długa 31, obok hot. Niemieckiego.
Neumark M. Długa 31, obok hot. Niemieckiego.

FORTEPIANY (fabryki).

Dütz Jan, Elekoralna 20, specjalnie pianina.
Hildt J., dawn. Antoni Hofer, Elekoralna 6.

FOTOGRAFICZNE ZAKŁADY.

Krajewski Wład., Krak.-Przedmieście 7.
FRYZJERZY I PERFUMERJA.

Szulc Teofil, Bielańska 7, hotel Krakowski.

GALANTERJA.

Brüner N. S. et Co., Hotel Europejski.
Benzel i Ska, Senatorska 20, dom Kattala.
Dreys Jan, Senatorska róg Bielańskiej 16.
Kaniewski W., Senatorska 22, filja Senat. 6.
Straus A., Marszałk. 50a, zabawki i fajerwerki.
Wortman L. Wierzbowa 3, Miodowa 1.

GILZY (fabryki).

Ożarow et Co., Chmielna 4, wprost Belle-Vue.

GORSETY (fabryki).

Steiner Wilhelm, największa parowa fabryka gorsetów. Świętokrzyska 24.
HAFTY SZWAJOARSKIE.
Górska A., Elekoralna 25, koronki, bawelny do haftu i znaczeń, sprzedaż hurt. i detaliczna.

HERBATA (składy).

Wilenski L., Królewska 10, obok Giełdy.
JUBILERZY.

Arszagi Józef et Co., Wierzbowa 612 (n. 1).
Grodzicki Wacław, Krak.-Przedmieście 51.
Kalhorn A., Krakowskie-Przedmieście 77.
Korngold Naftal, Nalewki 10.
Radke G. & Zelisławski A., Miodowa 2.
Rosenband Stanisław, Nalewki 14.

KANTORY WEKSLU.

Neumark Gabrijel, Miodowa 3.

KAPELUSZE (fabryki).

Dubrowitz Max, (słomkowe) Świętojez. 30.
Leonard, Miodowa 11, wyr. kraj. Cenyniskie.
Miodkowski Jan, Elekoralna 21, zagr. i kraj.
Truchliński W., Marszałk. 65, kapel. i czapki.
Weigt T., Krak.-Przedm., róg Królewskiej wyborowe kapelusze krajowe i zagraniczne.
Weigt T., ulica Długa, róg Miodowej, najtańsze i najlepsze kapelusze krajowe.
Wilfert L., Senatorska 2, kap. zagranicz. i kraj.

KSIĘGARNIE I SKŁADY NUT.

Gobethner & Wolff, Krak.-Przedm. 15.
Orgelbrand Maur., N-Swiat 67, Senators. 22.
Sennwald Gustaw, Miodowa 4.

KSIĘGI HANDLOWE (fabryki).

Beck Artur, Warszawska fabryka ksiąg handlowych. Bednarska 8.
Haempel & Ehring, Rymarska 8.
Kreusch Wilhelm, Żabia 4, główny skład ksiąg buchalteryjnych, istniejący od 1828 r.
Winkler M., Dłomackie 9, wyroby notesowe.

KWIATY (fabryki).

Eliza, Nowy-Swiat 67, kwiaty paryskie.
LAKIERY I FARBY OLEJNE (fabryki).
Karpinski i Leppert, Elekoralna 33.

LECZNICE DLA ZWIERZĄT.

Warszawska lecznica, Sienna 6a.

LITOGRAFJE.

Bukaty i Ska, lit. p. p. Szwajcarska 12a.
Kohn Henryk, litogr. artyst., Elekoralna 3.

MASZYNY I ODLEWY (fabryki).

Berent T. & Adolph J., Wronia 33, Maszyny, osie, siłownia, pompy, żaluzje (okienne).
Gerlach & Co., Srebrna 8, maszyny pomocnicze dla fabryk i rzemiosł.

MEBLE (magazyny).

Dziegielewski J., Świętokrzyska 8, zakłady stolarskie, tapieckie i roboty dekoracyjne.
Fitzke Wilhelm, Nowy-Swiat 30.
Frumkin Scia, Rybaki 10, największy wybór wszelkich łożek żelaznych, kołysek, mebli i grodowych i t. p., po cenach niskich.

Globus P., Krak.-Przedm. 54, wprost h. Sask.
Mursztyn A. r. Bielańskiej 8, nowenzyw. dekor.
Otwinowski T., Nowy-Swiat 38, Zakłady stolarskie, tapieckie i dekoracyjne, oraz meble gotowe.

Piechowski i Ska, Marszałk. 60, róg Placu Zielonego, meble nowe i używane, dekoracje.
Rabong K., N-Swiat 60, nowe, uż. dekor. eg. 1845.
Załęski i Ska, Marszałk. 63, rob. dekoracyjne.

MUSZTARDA (fabryki).

Arthur & Co., fabryka parowa, Leszno 4.
Szwetzer A., parowa fabryka, Królewska 19.
NACZYNNIA KUCHENNE I GOSPODARSKIE.
Anderszowski W., Nowy-Swiat 44, filja Marszałkowska 69, wyr. blaszane i trumny metal.
Bernstein A., Graniczna 9, meble żelazne.
Schreder E., plac Bankowy 31, róg Żabiej.

NICI I NORIMBERSZCZYNA.

Frybes F., Żabia 4, sklep. 10, galanterja i guziki.
Goldfuss M., Żabia 1, roboty kanwowe i galant.
Ludwig A., Senatorska 496, obok Penkali.
Klink A., Żabia 4, galanterja i guziki.
Rotter F. & Co., Żabia 7, Pończochy i koronki.
Schiwuj H., N-Swiat 51, włóczki, rob. kanw.
Schreiber J., Żabia 3, wyroby pończosznice.

OBUWIE DAMSKIE (fabryki).

Blebschmidt Stanisław, Obuwie damskie, Nowy-Swiat 58 i Czysza 2.

OGŁOSZENIA DO DZIENNIKÓW.

Rajchman i Frendler, Senatorska 18.

OPTYCY.

Berent i Plewiński, Krak.-Przedm. 65.
Bogdański K., Wierzbowa 4, b. hot. Angielski.

PIECIE (fabryki).

Stalewscy A. E. (dawniej), Tamka 17.

PIECIE ZAGRANICZNE.

Cohn & Leichtentritt, Orla 7, kominki, majoliki, posadzki z terakoty, rury gliniane.

PIÓRA STRUSIE (fabryki).

Gliwicz F., Senatorska 20, ifantaz., cenyniskie.
Sachs Emanuel, pierwsza warszawska fabryka, Dłomackie 9, 1-sze piętro.

PISMA PERJODYCZNE (redakcje).

Słownik geograficzny, Długa 47.
Rola, wydawca J. Jelenki, Nowy-Swiat 4.

PLÓTNA I BIELIZNA (magazyny).

Galkowski L., Marszałk., 59a, róg Świętokrz.
Jankowski R., Krak.-Przedm. 15, dom Potoek.
Józefi Ska, Elekoral. 5. Cenniki wysłać gratis.
Straus L., Nowy-Swiat 43, pościel gotowa.

PONCZOSZNICZE WYROBY (fabryki).

Hachle Gustaw, Świętokrzyska 11.

POŚCIEL GOTOWA.

Chełstowski J., Czysza, hotel Europejski.
Jaworski Jan, Nowy-Swiat 67.

POWOZÓW (fabryki).

Berger Karol, Leszno 6, wprost Rymarskiej.
Diermajer A., Leszno 35.
Geyer Henryk, dawn. Korycki, Leszno 26.
Hertel A., Leszno 21.
Loretz F., Leszno 24.
Kryński Franciszek, róg Leszna i Orlej 19.
Michałowski P., Elekoralna 8, od Orlej 1.
Wernik Józef i syn, Orla 3.

POWOZÓW NAJEM.

Dąbrowski Ignacy, Chmielna 10.
Geyer, Leszno 26, lewa oficyna, 1-sze piętro.
Hegner J., Nowy-Swiat 51, dom hr. Stadnickiej.
Hotel Europejski, Krak.-Przedmieście.
Hotel Paryski, Bielańska 9.
Hotel Polski, Długa 27.

RESTAURACJE.

Herkulanum, Krak.-Przedm., róg Bednarska.
Snowacki Stanisław, Długa 17.
Tomasz Kosiński, (piewszorządna) gabinety z fortepianami, hotel Angielski.

SZKŁO, PORCELANA, FAJANS.

Chwastkiewicz F., Miodowa 1.
Madenberg E. Przejazd 9, nac. kuch. lampy.
Małczanow Michał, Żimna 5, krysz. szkło.
Petrych J. i Ska, Rymarska 2, róg Senatorska.
Schiffner A., róg Senatorskiej i Bielańskiej.

SZUWAKSU (fabryki).

Gliniński S., szuwaks, atrament, N-Swiat 58.

TABACZNE WYROBY (składy).

Greczny S., skład hurt., detal. Nowy-Swiat 35.
Podymowski St., skład hurt., Nalewki 13.
Wortenstein J., skład hurt. Przejazd 11.

UBEZPIECZENIA (Towarzystwa).
„Rossja” (ogn. i życie), reprez. Marszałk. 56.
Ruskie Tow. (od ognia), reprez. Senatorska 25.

WINA (składy hurtowe).

Dobrycz S. & C., dost. dw. JCKM., egz. od 1790.
Simon i Stecki, dost. dw. JCM., Krak.-Prz. 36.

WINA KRYMSKIE I KAUKAZKIE.

Stein Herman & Co., Marszałkowska 58.
Zurabow J. Gr., Senatorska 25.

ZEGARMISTRZE.

Gołombowski J., zeg. fach. Bielańska 1.
Smalec Piotr, zeg. fach. Mazowiecka 2.
Zawistowski K., Wierzbowa, gmach teatru.

ZNAMI METALOWE I PISANE (fabryki).
Bitschan P., Długa 47, i aparaty kościelne.
Poznański Józef, Długa 41.

ŻELAZNE WYROBY (składy).

Straus A., Długa 39, filja Marszałkowska 50a.

W Drukarni Kurjera Warszawskiego — Plac Teatralny nr 473c (nowy 5).

Дозволено Цензурою — Варшава 30 Марта (11 Апрель) 1883 г.

Redaktor Wacław Szymanowski. — Sekretarz Redakcji Tadeusz Czapelski. — Wydawca Gustaw Gebethner.